

a föniciai és görög hajók besétálhattak volna a Vörös-tengerbe, bizonyára egészen másként fejlődött volna a világkereskedelem és világtörténelem. Kínával, Japánnal, az előindiai és hátsóindiai művelt népekkel sokkal hamarabb és sokkal szorosabb érintkezésbe kerültünk volna. S ki tudja, mily mértékben hatott volna Európára az európainál akkor sokkal fejlettebb keletázsiai műveltség? Valószínű, hogy ma egészen másként állana a világ sora. Gondoljunk csak arra, mennyire hatott az aránylag csekélyszámú arab nép! Lelkesedése és szervezetsége elég volt arra, hogy romba, döntse az antik világot s Alexandria pusztulásával sírba szálljon a klaszikus tudás és művészet.

Cholnoky Jenő könyvében mindenütt kidomborodik az emberföldrajz kulturális jellege, a tengernek az ember életére, életmódjára, a megélhetésére, a testi és lelki szükségletek kielégítésére vonatkozó szerepe. Megértjük a hajózó népek hatalmas anyagi és szellemi kultúráját, annak a lehetőségeit és így tisztábban látjuk a dolgozó, küzködő ember hatalmas neki-lendüléseit, csak azért, hogy utódainak minél magasabb, fejlettebb szellemi tőkét hagyjon hátra.

*Horváth Károly.*

**Ludovikás Levente.** A M. Kir. Honvéd Ludovika Akadémia Leventekörének évkönyve. Szerkeszti: vitéz Rózsás József. XI. évfolyam. (Stádium.) Amikor ezt a kötetnek beillő füzetet nézegetem, valami különös érzés fog el. A betűk szólnak, a képek beszélnek, a «Sorakozó» rovat a jövőbe irányít, a Memento a mult emlékeit ébresztgeti, katonai cikk, szépirodalmi rész, beszámoló a kitűnő műmellékletekkel együtt megkap, szórakoztat, máskor meg szinte a torkomat szorongatja az olvasottak kapcsán támadt érzés.

A nagy világégés után az eddigi-

**Napkelet**

nél még nagyobb feladatra elhivatott Ludovika Leventekörének testi, lelki, szellemi neveléséről immár XI. évi beszámolója áll előttünk. Magyar lélek, bajtársi szív, katonás akarat látszik minden során. Amint vitéz Látovári Révy Kálmán altábornagy, a Ludovika Akadémia volt parancsnoka, a közlöny életrekelője írja: «A Ludovikás Levente tanár és tanítvány legbensőbb lelki és szellemi együttműködésének eredménye». S valóban «delkes, önzetlen munkával első-sorban a Haza és a köz érdekeit szolgálják». (Zelenka Zoltán tábornok.) — A szerkesztő vitéz Rózsás József «magyar lelke és fajszeretete mint égő fáklya világol. Ha kardforgató karja megrokkant is, tollforgató keze tovább rója a sorokat mélységes szívvel és magyarosan». (Vitéz Jány ezredes.) Mellette fáradozik a társszerkesztő Varga László, a sok munkatárs, tanár, tanítvány.

A Leventekör élénk és sokoldalú tevékenységet fejtett ki. Tagjainak, a közismert aks.-oknak 18·3%-a vett részt a kiírt pályázatokon, amelyek között az irányt oly beszédesen jelzi a szerkesztő pályatétele: «Miért és hogyan kell bekapcsolódnia a magyar tisztnek a nemzeti művelődésbe?» A testezés sporteredményei jól ismertek.

Bizakodó reménységgel tesszük le a füzetet s az új decennium elején kívánjuk, hogy folytassák tovább: «Arte et Marte». A jól sikerült klisék a Weszely L. fotokemigrafiai műintézetet, a tipográfiai szempontból is igen izléses és díszes kiállítás és elrendezés a Stádium nyomdát dicséri.

*Závodszy Levente.*

**Két verseskönyv.** A véletlen hozta össze a két kötetet egy ismertetésbe, de nemcsak fiatalságuk, a legújabb nemzedékhez való tartozandóságuk közös vonásuk. Közös mesterük is, Mécs László és minden, ami ezzel jár: